

[Anne-Marie Meldgaard]

så stor sympati for at gøre noget positivt for at fremme beskæftigelsen og uddannelsesmulighederne i hotel- og restaurationsbranchen.

Som både skatteministeren og statsministeren har udtrykt det tidligere, er vi i Socialdemokratiet åbne for at finde muligheder for lempelser til gavn for branchen, men det skal altså ske inden for de snævre samfundsøkonomiske rammer, som en ansvarlig finanspolitik giver mulighed for.

Vi vil ikke være med til at åbne for fradrag, der ikke er dokumenteret som værende årsagen til krisen i branchen. Skatteministeren har tidligere nævnt, at der er sket lempelser, som har været til gavn for branchen, nemlig afgiftsnedsættelserne, nedsættelse af selskabsskatten fra 50 pct. til 34 pct. osv.

Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget, men vi venter i hvert fald spændt på, at Fremskridtspartiet under udvalgsarbejdet dokumenterer begrundelsen for det. Vi vil i samme ånd opfordre Fremskridtspartiet til at gå med, når regeringen foreslår nogle mulige løsninger på dette problem, for det fremgår jo meget tydeligt, at vi har et fælles mål med det her, og det er at skabe flere arbejdspladser inden for branchen.

Kai Dige Bach (KF):

Då vor ordfører, hr. Flemming Hansen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg udtale de vise ord, som han havde tænkt sig at sige ved denne førstebehandling.

Fremskridtspartiets forslag om at gennemføre fuldt skattemæssigt fradrag for repræsentationsudgifter kan vi støtte i den konservative folketingsgruppe, men naturligvis under den forudsætning, at det er finanslovmæssigt neutralt, og det tror vi også det vil være.

Ved skattereformen i 1985 blev repræsentationsfradraget stærkt begrænset, og vi er ikke i tvivl om, at det har haft en ganske betydelig indvirkning på det meget løntunge erhverv, som restaurationsbranchen er.

Indvirkningen har haft to retninger: Den har været negativ for så vidt angår den omsætning, der har været i virksomhedsrepræsentation, og har på det område betydet øget ledighed. Modsætningsvis må man sige, at ordningens indførelse i 1985 også betød, at der har været udvist betydelig større fantasi i restaurationsbranchen, og de utallige små spændende, billi-

ge restauranter, der er skudt op siden, er et godt eksempel på dette.

Det naturlige spørgsmål er derfor: Vil det ikke være muligt at kombinere hensynet til de mange små, spændende restauranter, som folk i stadig stigende grad besøger i dagligdagen, med hensynet til de restauranter, som fortrinsvis benyttes af virksomhederne? Vi tror, det vil være muligt.

Vi synes også, at det er på tide at aflive den myte, der fremkaldte afskaffelsen af repræsentationsfradraget, nemlig at det skulle være særlig morsomt for virksomhedsansatte at gå ud at spise hver dag. Det tror vi faktisk ikke det er, og vi tror ikke, at brugen af systemet, når det genindføres, vil blive overdrevet, som nogle har påstået det har været.

Det afgørende er imidlertid ikke alene, hvad vi mener i den konservative folketingsgruppe, men hvad regeringen mener. Vi har set turistminister Arne Melchior tale kraftigt for, at begrænsningen i repræsentationsfradraget skulle ophøre, og vi har med det svar, som skatteminister Stavvad har givet til hr. Kirkegaard i spørgetiden sidste onsdag, konstateret, at han ikke deler den opfattelse, som turistministeren står for.

Vi synes, det er på tide, at regeringen finder sine egne ben i denne sag, og må i hvert fald afvise turistministerens populistiske forslag, hvis der ikke er dækning for dem i regeringen, idet det er en useriøs måde at tiltrække sig vælgerens opmærksomhed på, når man ved, at der ikke er dækning i ens egen regering. Det er desværre ikke det eneste eksempel, vi har set, på sådanne udtalelser, og vi må derfor afkræve regeringen et svar også i denne sag.

Imidlertid mener vi, at beskæftigelsen er en meget afgørende faktor, og bl.a. derfor støtter vi lovforslaget fra Fremskridtspartiet.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil, for at den vinkel, som den konservative ordfører sluttede talen med, ikke får lov til at præge en saglig debat, sige, at jeg mener, det er et forkert udgangspunkt, den konservative ordfører har taget i forhold til min kollega kommunikations- og turistministeren. Jeg vil citere, hvad kommunikations- og turistministeren har sagt i en række dagblade. Det er jo rigtigt, at kommunikations- og turistministeren, både før og efter at han er blevet minister, og